

ringsbøger var der forholdsvis ikke saa lille Fortjeneste, og de vare derfor interesserede i, at vedkommende Skatteydere fik ny Bøger. Jeg har ment, at det var bedst at komme bort derfra, og har derfor i § 3 foreslaaet, at Skattekvitteringsbøger fremtidig skulle kunne erholdes til Købs paa Amtstuerne mod en Betaling, hvis Størrelse fastsættes af Finansministeren. Det er da Mening at fastsætte en Betaling, som ikke er større, end hvad Skattekvitteringsbøgerne virkelig koste at anskaffe. Og naar Skattekvitteringsbogen er fuldstændig udskreven, skal der udleveres en ny i dens Sted uden Betaling. Da Salg af Skattekvitteringsbøger har repræsenteret en Indtægt for de paagældende Amtstuefuldmægtige, og disse paa ingen Maade ere højt lønnede, maa der gives dem Vederlag for Tabet af Fortjenesten, og dette Vederlags Størrelse kan ifølge Lovforslaget bestemmes af Finansministeren. I Motiverne er man kommen til det Resultat, at det vil dreje sig om et Beløb af 12,000 Kr., der ville blive fordelte efter en Undersøgelse af, hvor megen Gennemsnitsfortjeneste der har været paa de enkelte Amtstuer ved Salg af disse Bøger.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaaret 1903—04.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Udenfor Betænkningen var der ingen Indstilling fremkommen.

Udvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Nellemann): Som det vil ses af Betænkningen, er det kun meget faa Punkter, der give Anledning til Omtale. Foruden et Par Bemærkninger angaaende bedre Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab, der have Hensyn til den grønlandske Handel, hvilket Spørgs-

maal allerede et Par Gange har været fremme, og hvor Udvalget saavel i Folketinget som i dette Ting har tiltraadt Statsrevisionens Ønsker, er der kun to Punkter, som der har været Anledning til at henlede Opmærksomheden paa. Det ene er Spørgsmaalet om den militære Klædefabrik. Der har Statsrevisionen anmodet Krigsministeriet om en Række af Oplysninger, som Ministeriet ogsaa har meddelt i en Skrivelse, der findes aftrykt saavel i Statsrevisionens Betænkning Side 387—88, som i Folketingsudvalgets Betænkning, hvorfor vi ikke have ment, at der var nogen Grund til atter at optrykke den her. Af den Redegørelse, som Krigsministeriet har givet, fremgaar det, saaledes som ogsaa Statsrevisionen har bemærket, at Ministeriet i en lang Aarrække har betragtet den militære Klædefabrik som et Omraade, indenfor hvilket det mod aarlig gennem Statsregnskabet at meddele Oversigt over Fabrikens Status har kunnet tage administrativ Bestemmelse om. Foretagelse af større Prøver og Udlevering fra Fabrikken til Hærens Depoter af større Partier Klæde, end det fastslaaede aarlige Forbrug udkrævede. For saa vidt angaar den forbigangne Tid, er man, efter hvad jeg kan se, fra alle Sider enig om, at der ingen Anledning er til at rejse nogen Anke, idet nemlig Maaden, hvorpaa dette Forhold har udviklet sig, gør det forklarligt og naturligt, at Krigsministeriet har anset sig berettiget til at handle som sket. Derimod har Statsrevisionen udtalt en Forventning om, at større Forsøg ikke fremtidig foretages, og at ingen Udlevering af Klæde udover det normale fremtidig finder Sted uden udtrykkelig Bevilling. Til denne Udtalelse af Statsrevisionen har Udvalget troet at kunne slutte sig saa meget mere, som den ikke har mødt nogen Modsigelse fra Regeringens Side. Saa er der kun et Punkt tilbage, vedrørende Marineministeriet, hvilket omtales i Statsrevisorernes Betænkning, Side 499. Som det vil ses, drejer det sig om en Bevilling til Anskaffelse og Anbringelse af en Mastesemafor i Krydserkorvetten „Valkyrien“. Da der af forskellige Grunde var opstaaet Tvivl om, hvorvidt en saadan Mastesemafor var en hensigtsmæssig Indretning, undlod Marineministeriet at bruge Pengene dertil, men ansaa sig berettiget til at benytte dem til almindelige Signalsemaforer til Flaadens Skibe, som netop trængte til Forbedring og Komplettering. Ministeriet har ment, at det maatte ligge i Bevillingen, at man kunde anvende den saaledes,